

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

de cautelis, ne intus decipiamur. 10. & 11

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER II.

sue de cordis instabilitate, siue de sensuum in-
 stodia, siue de sinistra intentione, siue de inordina-
 ta tristitia in spiritalibus ac secularibus rebus, si-
 ue de donorum Dei abusione, siue de beneficio-
 rum eius ingratitude, siue de negligentia pro-
 sciendi, siue de negligentia præceptorum atq; con-
 siliorum Dei obseruatione, siue demum de diffi-
 militudine a crucifixa imagine Iesu Christi.

¶ De his atq; similibus multis imperfectioni-
 bus atq; defectibus reprehendit Deus & arguit
 interius hominem pro bono suo suaq; salute: &
 ideo se studiose applicare & intus & exterius q-
 etem seruare debet, atq; auscultare, quoniam a
 Deo sup trahatur siue ducatur. Quisquis enim
 taliter in præsentī vita ab ipso reprehenditur &
 iudicatur, ille felicem exitum & propitium iudi-
 cem habebit. ¶ Deniq; hunc fundum exercere
 cunctis est necessarium atque vtile hominibus,
 quorū singulis tantum de sua salute deficit, quan-
 tum in hoc fundo ipsis deest. Tantum enim, &
 non amplius beatitudinis quisq; habebit, quan-
 tum Deum & seipsum cognouerit & dilexerit,
 & Christi imagini conformis extiterit. Quicq; d-
 vero in his ei defuerit, hoc in pœnis purgatorij
 expiare oportebit, donec ista eadem clare cogno-
 scat. Ideoq; fundus iste istudq; exercitium omni-
 bus necessarium est. Sciendum nihilo minus, q-
 quisq; addere, siue demere aliquid potest, prout
 sibi nouerit expedire, & prout tempus, locum &
 oportunitatē habuerit, sibiq; prodesse vel obesse
 perspexerit, vel etiam prout interius a fundo
 se moueri, sibiq; proponi senserit.

De tribus cautelis, quas seruare quisq; de-
 bet.

Cap. X.
 O v Pri-

Primo, ne nimis alte volet nec præsumptu-
 olus sit in his, quæ supra ipsum sunt. Alio-
 qui sentire non poterit immensum illud bo-
 num, quod in ipso est, quod semper inclinatum
 est deorsum manare & implere, illuminare ac
 transradare simplices. ¶ Secundo, vt in Dei o-
 pere se quietum seruet in omnibus interioribus
 suis, nec ipsum perspiciat, nec scrutari vel appre-
 hendere quærat, nec a cogitationibus suis educi
 se sinat in vlla re, quam sibi intellectus admini-
 strat: quia ex ipsius lucis irradiatione nouam sem-
 per defectuum nostrorum ac vilitatis nostræ co-
 gnitionem sentiemus. ¶ Tertio, vt se semper ge-
 tum seruet, nec vnquam cesset seipsum interius
 & exterius obseruare, habeatque semper bonū
 aliquod exercitium, quo ignem diuini amoris in
 semetipso accendere possit, vnusquisq; prout si-
 bi pro sui status siue gradus cōditione viderit ex-
 pedire, semperq; Deum in memoria, orationem
 in ore, & opus in manibus seruet.

De tribus, quæ cauere quisq; debet. Ca. XI.

Porro, quisquis ad hunc peruenire fundum
 desiderat, tria cauere debet. Primo, ne se ni-
 mis extendat, nec in exercitijs suis sit multi-
 plex. Per hoc siquidem facile distraheretur &
 spiritus impediretur, grauareturque, & cor insta-
 bile redderetur, sui que fundi obliuisceretur, cor-
 pus denique debilitaretur. Exercitia quidem o-
 mnia laudanda sunt, sed non nisi eatenus assu-
 menda, quatenus ad præactum fundum, ad a-
 morem Dei & sui ipsius contemptum adiuuant
 et perducunt. ¶ Secundo, vt sibi caueat ab omni
 præsumptione, sui ipsius reputatione, a displicen-
 tia, &

LIBER II.

tia, & proximi dijudicatione, ac vitæ illius detra-
 ctione. Per hæc siquidem cor amaricatur, & sen-
 sus atque natura hominis debilitantur, & ni-
 hil nisi perpetuum conscientia remorsum, & ra-
 tionis excæcationem adducunt: quæ nimirum ra-
 tio tantum inde excæcatur, vt boni maliq; dis-
 cretionem amittat. Et hinc multa sæpe turbatio
 in congregationibus oriri solet, sibi que ipsi plu-
 rimum nocet, qui omnia iudicare vult atq; cor-
 rigere, oblitus suis ipsius. ¶ Tertio, ne a bono
 discedens abeat in concilio impiorum, id est,
 detractorum & inuidorum, neque stet in via il-
 la, quæ ad huiusmodi mala deducit, nec sedeat
 in cathedra pestilentia, id est, in carnalibus re-
 bus suam nullatenus delectationem constituat.
 Magis autem voluntas eius sit in lege domini,
 & in lege eius meditetur die ac nocte. Et sic e-
 rit tanquam lignum, quod plantatum est secus
 decursus aquarum, quod fructum suum dabit in
 tempore suo. Seruiamus ergo domino semper in
 timore, & exultemus ei cum tremore.

De triplici spiritualium hominum genes-
 re. Cap. XII.

Primum genus hominum eorum, qui exer-
 citium præactum in seipsis experiri atq; sen-
 tire possunt, illi sunt, qui propria naturam su-
 am, omnesq; creaturas constanter atq; hilariter
 licentiantes, in hunc purum animæ fundum deuen-
 runt, quiq; iam plene edocti atq; instructi sunt,
 qualiter videlicet vitia ipsa in profundissimo
 naturæ fundo, & in cordis secretissimo recessu
 profunde nimis radices miserint subtus tres vi-
 ces inferiores, animamq; deformem et naturam
 falla-